Lietas Nr. 11520084114
Lietas arhīva Nr. K29-0213-16/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 8.novembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Ieva Kulagina
ar sekretāri Nadīnu Grišuli
tulku Vladislavu Safonovu
piedaloties prokuroram Mārim Garjānim
zvērinātam advokātam Vilim Sruoģim
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā (likuma redakcijā līdz 2015.gada 2.decembrim) un 262.[1]pantā (likuma redakcijā līdz 2015.gada 2.decembrim).

Tiesa, izvērtējot krimināllietā esošos materiālus un tiesas sēdē iegūtos pierādījumus,

konstatēja

/pers. A/, būdams transportlīdzekļa vadītājs, kuram nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs vai narkotisko, psihotropo un citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos: 2014.gada 18.novembrī ap pulksten 07.44 /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.4.punkta prasības, bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, vadīja /pers. F/ piederošo automašīnu Volkswagen Golf, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Gunāra Astras ielu no Augusta Deglava ielas puses Dzelzavas ielas virzienā. Pie Gunāra Astras un Dzelzavas ielas krustojuma viņu aizturēja policijas darbinieki, pēc tam viņš tika nogādāts uz Valsts SIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Rīgā, Tvaika ielā 2 medicīniskās pārbaudes veikšanai narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai, kur, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.6.punkta prasības, atteicās no medicīniskās pārbaudes.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1]pantā (likuma redakcijā līdz 2015.gada 2.decembrim).

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties narkotisko un citu apreibinošo vielu ietekmē.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos: 2014.gada 8.decembrī ap pulksten 00.26 /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.2. un 39.4.punkta prasības, atrodoties narkotisko un citu apreibinošo vielu iespaidā, bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, vadīja SIA "KB Līzings" piederošo automašīnu Volkswagen Golf, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Prūšu ielu no Rušonu ielas puses Bultu ielas virzienā, tika aizturēts pie Prūšu ielas nama Nr.22a.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā (likuma redakcijā līdz 2015.gada 2.decembrim).

Tiesas sēdē prokurors Māris Garjānis saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 461.panta un 462.panta otrās daļas nosacījumiem rakstveidā grozīja /pers. A/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 262.[1]panta, norādot, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā 2014.gada 18.novembrī apsūdzētais /pers. A/ vadīja nevis sev piederošo automašīnu, bet gan citai personai piederošo automašīnu Volkswagen Golf, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, un šis noziedzīgais nodarījums izdarīts, /pers. A/ vadot norādīto automašīnu Rīgā, pa Gunāra Astras ielu no Augusta Deglava ielas puses Dzelzavas ielas virzienā.

Tiesa atzīst, ka grozītā apsūdzība atbilst /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem, nemainoties apsūdzētajam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijai atbilstoši Krimināllikuma 262.[1]pantam.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas atzina pilnībā un nožēloja izdarīto, savu vainu pēc Krimināllikuma 262.[1]panta neatzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, noklausoties prokurora Māra Garjāņa un apsūdzētā aizstāvja zvērināta advokāta Viļa Sruoģa viedokli, tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā daļā par apsūdzētajam /pers. A/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, jo apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, to atzina arī pirmstiesas kriminālprocesa laikā un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, bet veikt pierādījumu pārbaudi /pers. A/ celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.[1]panta.

Par celtās apsūdzības būtību pēc Krimināllikuma 262.[1]panta apsūdzētais /pers. A/ paskaidroja, ka 2014.gada 18.novembrī automašīnu vadīja /pers. L/, apsūdzētais sēdēja aizmugurējā pasažieru sēdeklī, viņam blakus sēdēja /pers. K/. Brauca Rīgā, pa ielu, kas ved gar "Mēbeļu namu", kādā brīdī automašīnai beidzās degviela, /pers. L/ izkāpa no automašīnas un aizgāja. Apsūdzētais pārsēdās automašīnas vadītāja sēdeklī, lai paklausītos mūziku, un aizmiga. Kad pamodās, ap automašīnu skraidīja nepazīstams cilvēks, kurš izņēma automašīnas atslēgas no aizdedzes, pēc tam piebrauca policijas darbinieki, kuri nogādāja apsūdzēto un /pers. K/ uz policijas iecirkni. Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē apgalvoja, ka necentās uzsākt kustību ar automašīnu un nekādu attālumu nenobrauca, jo viņam nebija automašīnas aizdedzes atslēgas un automašīnai bija beigusies degviela. Brīdī, kad automašīna bija kustībā, to vadīja /pers. L/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1. un 2.punkta nosacījumiem tiesas izmeklēšanā tika nolasītas apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2014.gada 18.novembrī kā aizdomās turētais /pers. A/ liecināja, ka viņam nekad nav bijušas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, 2014.gada 29.oktobrī iegādājās automašīnu Volkswagen Golf, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, taču nepārreģistrēja to uz sava vārda. 2014.gada 18.novembrī ap pulksten 07.44 vadīja norādīto automašīnu Rīgā, pa Dārzciema ielu no Augusta Deglava ielas puses Dzelzavas ielas virzienā un apturēja automašīnu Dārzciema un Dzelzavas ielas krustojumā, jo luksoforā dega sarkanais signāls. Pa to laiku, kamēr gaidīja zaļo signālu, iemiga, kad pamodās, redzēja, ka nepazīstams vīrietis atvēra automašīnas durvis, noslāpēja dzinēju, paņēma automašīnas aizdedzes atslēgas un teica, ka ir izsaucis Ceļu policijas darbiniekus. Tā kā automašīna Volkswagen Golf atradās krustojumā, tad ar nepazīstamā vīrieša palīdzību nostūma to no brauktuves, lai netraucētu citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Tobrīd piebrauca Ceļu policijas darbinieki, kuriem /pers. A/ uzrādīja pasi un automašīnas dokumentus, alkometra rādījumi viņa izelpojamā gaisā uzrādīja 0,04 promiles. Policijas darbinieki nogādāja /pers. A/ uz ekspertīzi, kur viņš atteicās no ekspertīzes veikšanas. Norādīja, ka savu vainu atzīst tajā, ka vadīja automašīnu bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un atteicās no ekspertīzes veikšanas, to ļoti nožēlo. (1.sējums 21. – 22.lietas lapa)

2015.gada 17.februārī kā apsūdzētais /pers. A/ liecināja, ka savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1]pantā, neatzīst, jo 2014.gada 18.novembrī automašīnu nevadīja. Policijā, sniedzot liecības, atzinis savu vainu, jo bijis alkohola reibumā, patiesībā šajā datumā automašīnu Volkswagen Golf vadīja viņa paziņa /pers. Z/, kura uzvārdu nezin. Priekšējā automašīnas pasažieru sēdeklī blakus vadītājam sēdēja /pers. K/, kura uzvārdu nezin. Kādā brīdī /pers. Z/ krustojumā apturēja automašīnu un aizgāja uz degvielas uzpildes staciju, jo automašīnai beidzās degviela. Apsūdzētais pārsēdās automašīnas vadītāja vietā blakus /pers. K/, ar kuru kopā lietoja alkoholu. Abi sēdēja apmēram pusstundu, kādā brīdī apsūdzētais aizmiga. Kad pamodās, pie automašīnas jau bija pienācis kāds cilvēks un paņēma atslēgas no automašīnas aizdedzes, pēc kāda laika atbrauca arī policijas darbinieki. (1.sējums 66. – 67.lietas lapa)

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262.[1]panta neatzina, apsūdzētā vaina pilnā viņam uzrādītās apsūdzības apjomā šajā daļā pierādīta ar tālāk spriedumā uzskaitītajiem tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem un krimināllietas materiāliem.

Ar liecinieka /pers. N/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka 2014.gada 18.novembrī no rīta brauca Rīgā, pa Gunāra Astras ielu no Augusta Deglava ielas puses Dzelzavas ielas virzienā. Apstājās pie luksofora sarkanā signāla, viņam priekšā bija apstājušās vēl divas automašīnas. Iedegoties zaļajam luksofora signālam, viņa kustības joslā esošās automašīnas Volkswagen Golf, kas stāvēja viņa kustības joslā pie luksofora objekta kā pirmā automašīna, vadītājs "raustīja" savu mašīnu, mēģināja uzsākt kustību. Apbraucot šo automašīnu, liecinieks skatījās, kas ir noticis, un redzēja, ka pie automašīnas Volkswagen Golf stūres sēdēja, kā viņš vēlāk uzzināja, /pers. A/ un "klanījās". Liecinieks pabrauca garām šai automašīnai, apgriezās un atbrauca atpakaļ. Pieejot pie automašīnas Volkswagen Golf, liecinieks redzēja, ka /pers. A/ tā arī sēdēja pie šīs automašīnas stūres. Liecinieks atvēra automašīnas durvis, paņēma no automašīnas aizdedzes atslēgas un piezvanīja policijas darbiniekiem. Tad /pers. A/ uz mirkli attapās, pēc uzvedības bija redzams, ka /pers. A/ bija lietojis narkotiskās vielas, viņa uzvedība nebija raksturīga piedzēruša cilvēka uzvedībai. Pēc tam, kad liecinieks uz /pers. A/ pieprasījumu neatdeva automašīnas aizdedzes atslēgas un viņam neizdevās arī pamodināt automašīnas Volkswagen Golf priekšējā pasažieru sēdeklī sēdošo vīrieti, /pers. A/ sāka stumt savu automašīnu projām un tad jau piebrauca policijas darbinieki, kuriem liecinieks atdeva automašīnas Volkswagen Golf aizdedzes atslēgas.

Ar liecinieka /pers. N/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem nolasītas tiesas izmeklēšanā un pēc būtības ir analoģiskas viņa tiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām. (1.sējums 25.lietas lapa)

Ar liecinieka /pers. P/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem nolasītas tiesas izmeklēšanā par to, ka 2014.gada 18.novembrī atradās dienestā Ceļu policijā, ieradās pēc izsaukuma Rīgā, Dārzciema un Dzelzavas ielas krustojumā, kur liecinieks /pers. N/ nodeva viņa rīcībā automašīnu Volkswagen Golf un tās vadītāju. Liecinieks piegāja pie automašīnas Volkswagen Golf vadītāja, palūdza uzrādīt vadītāja apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību, taču šīs automašīnas vadītājs neko neuzrādīja un

nosauca sevi par /pers. A/. /pers. A/ acu zīlītes bija paplašinātas, viņš runāja neskaidri, tāpēc lieciniekam radās aizdomas, ka /pers. A/ atrodas narkotisko vai psihotropo vielu iespaidā, kā arī, pārbaudot pēc datu bāzes, liecinieks konstatēja, ka /pers. A/ nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību. Pēc tam liecinieks /pers. A/ nogādāja uz medicīnisko pārbaudi Rīgā, Tvaika ielā 2, kur /pers. A/ atteicās no medicīniskās pārbaudes narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida noteikšanai bioloģiskajās vidēs. (1.sējums 28.lietas lapa)

Tiesas izmeklēšanā liecinieks /pers. P/ pilnībā apstiprināja savas pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

Ar liecinieka /pers. R/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām par to, ka gadu neatceras, 17. vai 18.novembrī aptuveni pulksten 05.00 no rīta viņš pēc paziņas Aleksandra lūguma vadīja automašīnu Volkswagen Golf. Pie "Mēbeļu nama" šī automašīna salūza vai tai beidzās degviela, liecinieks aizgāja pēc palīdzības uz degvielas uzpildes staciju, pēc tam viņam piezvanīja sieva un viņš aizbrauca mājās. Automašīna Volkswagen Golf palika uz ceļa Dārzciema ielā pie "Mēbeļu nama", tās aizdedzes atslēgas palika automašīnas aizdedzē. Aleksandrs un viņa draugs palika guļot automašīnā, viņus nevarēja pamodināt, jo abi bija piedzērušies.

Ar liecinieka /pers. R/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punkta nosacījumiem nolasītas tiesas izmeklēšanā par to, ka 2014.gadā ap 03.00 naktī no 17. uz 18.novembri viņam piezvanīja paziņa /pers. A/ un palūdza izvadāt viņa paziņas ar automašīnu Volkswagen Golf. Liecinieks izvadāja /pers. A/ paziņas pa mājām, kā pēdējo aizveda /pers. A/. Pēc /pers. A/ lūguma, novietoja automašīnu Volkswagen Golf pie kādas Bultu ielas mājas. /pers. A/ aizgāja mājās, bet liecinieks devās uz autobusa pieturu un aizbrauca mājās. Lieciniekam nekas nav zināms par /pers. A/ aizturēšanas apstākļiem 2014.gada 18.novembrī ap pulksten 07.44 Rīgā, Dārzciema ielā, tajā laikā atradās savā dzīvesvietā. (1.sējums 68. – 69.lietas lapa)

Pēc pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegto liecību nolasīšanas, liecinieks /pers. R/ papildus paskaidroja, ka automašīnu Rīgā, Bultu ielā atstāja iepriekšējā rītā pirms notikuma Rīgā, Dārzciema ielā.

A r 2014.gada 18.novembra administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC080352, no kura redzams, ka 2014.gada 18.novembrī pulksten 07.44 Rīgā /pers. A/ vadīja automašīnu Volkswagen Golf, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, pa Dārzciema ielu no Augusta Deglava ielas puses Dzelzavas ielas virzienā bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un atteicās no medicīniskās pārbaudes narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida noteikšanai. (1.sējums 14.lietas lapa)

Ar 2014.gada 18.novembra automašīnas Volkswagen Golf, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, vadītāja /pers. A/ pārbaudes protokolu Nr.NB 325287 un mēraparāta izdruku, no kuriem redzams, ka 2014.gada 18.novembrī pulksten 07.54 /pers. A/ izelpojamā gaisā konstatētas 0,04 promiles alkohola. (1.sējums 15., 16.lietas lapa)

Ar mēraparāta izdruku, no kuras redzams, ka 2014.gada 18.novembrī pulksten 08.33 /pers. A/ izelpojamā gaisā nav konstatēts alkohols. (1.sējums 18.lietas lapa)

Ar 2014.gada 18.novembra /pers. A/ medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.6475 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai, no kura redzams, ka /pers. A/ atteicās no medicīniskās pārbaudes narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida noteikšanai bioloģiskajās vidēs, viņam konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids klīniski. (1.sējums 19.lietas lapa)

Ar 2014.gada 17.decembra protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai un tā pielikumu, no kura redzams, ka liecinieks /pers. N/ atpazina /pers. A/ kā personu, kura vadīja automašīnu Volkswagen Golf, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, Rīgā 2014.gada 18.novembrī pulksten 07.44. (1.sējums 26., 27.lietas lapa)

Tiesa uzskata, ka tiesas izmeklēšanas laikā viennozīmīgi ir konstatēts un pilnībā pierādīts, ka 2014.gada 18.novembrī ap pulksten 07.44 /pers. A/, bez tiesībām vadīt transportlīdzekļus, vadīja automašīnu Volkswagen Golf, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Gunāra Astras ielu no Augusta Deglava ielas puses Dzelzavas ielas virzienā un tika aizturēts Rīgā, pie Gunāra Astras un Dzelzavas ielas krustojuma, policijas darbinieki viņu nogādāja uz medicīniskās pārbaudes veikšanu narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai, taču /pers. A/ atteicās no medicīniskās pārbaudes.

Tiesai nav nekāda pamata neticēt spriedumā izklāstītajām liecinieka /pers. N/ konsekventajām pirmstiesas kriminālprocesa un tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām, kā arī liecinieka – policijas darbinieka /pers. P/ pirmstiesas kriminālprocesa un tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām, papildus šo liecinieku liecības apstiprinās ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, kurus tiesai nav pamata apšaubīt.

Lai arī tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ paskaidroja, ka 2014.gada 18.novembrī automašīnu Volkswagen Golf vadīja /pers. R/, šādas apsūdzētā liecības ir pretrunā ar liecinieka /pers. R/ pirmstiesas kriminālprocesa un tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām par to, ka viņš apsūdzētajam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā – 2014.gada 18.novembrī pulksten 07.44 neatradās automašīnas Volkswagen Golf tuvumā un šo automašīnu nevadīja. Tiesas izmeklēšanā liecinieks paskaidroja, ka no automašīnas izkāpa norādītajā datumā pulksten 05.00 un devās projām, /pers. A/ un viņa līdzbraucējs palika guļot automašīnā, savukārt pirmstiesas kriminālprocesa laikā liecinieks norādīja, ka šajā datumā novietoja automašīnu Volkswagen Golf pie /pers. A/ mājas Rīgā, Bultu ielā un aizbrauca mājās. Kopumā liecinieka /pers. R/ liecības tiesa vērtē kritiski un uzskata, ka, sniedzot šādas nekonsekventas liecības, /pers. R/ mēģina palīdzēt savam paziņam – apsūdzētajam /pers. A/ izvairīties no krimināatbildības un soda par Krimināllikuma 262.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Tiesa uzskata par melīgām apsūdzētā tiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, ka pēc /pers. R/ izkāpšanas no automašīnas viņš no aizmugurējā pasažieru sēdekļa pārsēdās automašīnas vadītāja sēdeklī, lai paklausītos mūziku, un aizmiga. Šādas apsūdzētā liecības ir pretrunā ar jau norādītajām lieciniekā /pers. N/ sniegtajām liecībām, ka pie luksofora

objekta apsūdzētais centās uzsākt kustību ar automašīnu Volkswagen Golf, to raustot, ka /pers. A/ "klanījās" un vispār viņa uzvedība bija raksturīga narkotiskās vai citas apreibinošās vielas lietojuša cilvēka uzvedībai. Tiesa uzskata, ka tikai un vienīgi pateicoties liecinieka /pers. N/ apzinīgajai rīcībai – atgriežoties pie /pers. A/ vadītās automašīnas, izsaucot Ceļu policijas darbiniekus un atturot apsūdzēto no tālākas automašīnas Volkswagen Golf vadīšanas, tika novērsta vēl smagāka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas iespējamība.

Tiesa uzskata, ka par patiesām atzīstamas tieši tās liecības, kuras /pers. A/ sniedza pirmstiesas kriminālprocesa laikā uzreiz pēc notikušā – 2014.gada 18.novembrī, būdams nopratināts kā aizdomās turētais. Savukārt apsūdzētā izdomātā melīgā versija par to, ka šādas liecības viņš sniedzis, jo bijis alkohola reibumā, neapstiprinās ar liecinieka /pers. P/ liecībām un rakstveida pierādījumiem, no kuriem redzams, ka jau pēc nepilnas stundas no aizturēšanas brīža – 2014.gada 18.novembrī pulksten 08.33 /pers. A/ izelpojamā gaisā netika konstatēts alkohols.

Kopumā tiesa netic apsūdzētā /pers. A/ tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajam noziedzīgā nodarījuma apstākļu izklāstam, vērtē šīs apsūdzētā liecības kritiski un uzskata tās par apsūdzētā izraudzītu aizstāvības pozīciju ar mērķi izvairīties no atbildības un soda par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1]pantā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu kvalifikācija pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un 262.[1]panta (likuma redakcijā līdz 2015.gada 2.decembrim) ir pareiza un par šiem abiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētais sodāms.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā abu viņa izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā vainīgā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas nosacījumiem /pers. A/ abi izdarītie noziedzīgie nodarījumi klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

Par apsūdzētā /pers. A/ personu noskaidrots, ka viņš agrāk tiesāts četrpadsmit reizes:

1) 2002.gada 30.janvārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar nosacītu brīvības atņemšanu uz vienu gadu, ar pārbaudes laiku uz vienu gadu;

2) 2004.gada 13.maijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 231.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas un 51.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem, ar policijas kontroli uz vienu gadu;

3) 2005.gada 24.maijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem, ar policijas kontroli uz vienu gadu;

4) 2008.gada 19.maijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar nosacītu brīvības atņemšanu uz vienu gadu sešiem mēnešiem, ar pārbaudes laiku uz trim gadiem;

5) 2008.gada 21.augustā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu astoņiem mēnešiem;

6) 2009.gada 21.maijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.[2]panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu astoņiem mēnešiem;

7) 2012.gada 4.janvārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.[2]panta pirmās daļas, sodīts ar piespiedu darbu uz simtu piecdesmit stundām;

8) 2012.gada 4.oktobrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, 253.[2]panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas un 51.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu, ar policijas kontroli uz vienu gadu;

9) 2014.gada 22.janvārī Rīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu sešiem mēnešiem, ar policijas kontroli uz vienu gadu;

10) 2014.gada 22.aprīlī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu desmit mēnešiem, ar policijas kontroli uz vienu gadu;

11) 2014.gada 20.maijā Rīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, sodīts ar brīvības atņemšanu uz pieciem mēnešiem;

12) 2015.gada 14.maijā Bauskas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz astoņiem mēnešiem;

13) 2016.gada 17.maijā Rīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu vienu mēnesi, bez mantas konfiskācijas;

14) 2016.gada 7.septembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, 262.[1]panta, 275.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās, otrās un piektās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu pieciem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem,

bez mantas konfiskācijas. Spriedums stājās spēkā 2016.gada 7.oktobrī. Sods nav izciests, sodāmība likumā noteiktajā kārtībā nav dzēsta vai noņemta. (1.sējums 55. – 56., 57. – 58., 59. – 61., 70. – 76., 91. – 94., 143. – 145., 162. – 181.lietas lapa, 2.sējums 1. – 11.lietas lapa)

Spēkā esošu administratīvu pārkāpumu apsūdzētajam nav. (1.sējums 51., 182. – 183.lietas lapa)

Apsūdzētais /pers. A/ nav precējies, apgādājamo nav, bez darba līguma strādāja /nosaukums/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas noteikumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot /pers. A/ soda veidu, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais izdarīja divus mazāk smagus noziegumus, kas vērsti pret satiksmes drošību, kā arī tiesa ņem vērā apsūdzētā personu kopumā negatīvi raksturojošās ziņas.

Tiesas ieskatā, apsūdzētā personu raksturojošās ziņas, jo īpaši viņa četrpadsmit iepriekšējās sodāmības liecina par to, ka apsūdzētais klaji ignorē vispārpieņemtās sabiedrības morāles un uzvedības normas, nevēlas mainīt savas dzīves vērtības. Tiesa pievienojas prokurora Māra Garjāņa tiesas debatēs paustajam viedoklim un uzskata, ka no Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un 262.[1]panta sankcijās paredzētajiem soda veidiem par atbilstošāko konkrētajā krimināllietā atzīstams brīvības atņemšanas sods un uzskata, ka šajā gadījumā nav pamata piemērot Krimināllikuma 55.panta pirmās un otrās daļas nosacījumus, jo tiesa neiegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, arī cita soda veida piemērošanai tiesa nesaskata pamatu.

Tiesa uzskata, ka nosakot apsūdzētajam sodu brīvības atņemšanas veidā, tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētais soda preventīvais mērķis, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par abiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms arī papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un 262.[1]panta sankcijā noteikts kā obligāti piemērojams.

Tiesa konstatē, ka izskatāmo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdī apsūdzētais vadīja automašīnas, kas pieder citām personām. Līdz ar to tiesa pievienojas prokurora Māra Garjāņa tiesas debatēs paustajam viedoklim un uzskata, ka šajā gadījumā Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un 262.[1]panta sankcijā noteiktais otrs papildsods – mantas konfiskācija – nav jāpiemēro.

Nosakot /pers. A/ soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka lietā ir konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs un atbildību pastiprinošs apstāklis.

Tiesa ņem vērā arī to, ka daļā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā, iztiesāšanā apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā noteiktās tiesības uz sadarbību, izvēloties vienkāršāku procesa veidu un piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, tādējādi sekmējot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ galīgo sodu par izskatāmajiem diviem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas nosacījumus, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, vai prokurors, sastādot priekšrakstu par sodu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir krimināpārkāpumi vai mazāk smagi noziegumi, galīgais sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Tiesa par atbilstošāko uzskata daļēju apsūdzētajam /pers. A/ piespriesto sodu saskaitīšanas principu.

Tiesa konstatē, ka ar 2016.gada 31.marta Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem galīgais sods noteikts pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot šajā spriedumā piespriesto sodu ar sodu, kas piespriests ar 2014.gada 20.maija Rīga rajona tiesas spriedumu un 2015.gada 14.maija Bauskas rajona tiesas spriedumu, brīvības atņemšana uz trim gadiem. Spriedums nav stājies spēkā, jo pārsūdzēts Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, lietas izskatīšana noteikta 2016.gada 14.decembrī.

Savukārt ar 2016.gada 7.septembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, 262.[1]panta un 275.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem, bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem galīgais sods noteikts pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriesto sodu ar sodu, kas noteikts ar 2016.gada 17.maija Rīgas rajona tiesas spriedumu, brīvības atņemšana uz vienu gadu pieciem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem, bez mantas konfiskācijas. Spriedums stājās spēkā 2016.gada 7.oktobrī, taču tiesa ņem vērā to, ka ar 2016.gada 21.novembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses lēmumu /pers. A/ apelācijas sūdzība atstāta bez izskatīšanas, šis lēmums stājās spēkā 2016.gada 6.decembrī.

Ievērojot to, ka 2016.gada 31.marta Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas spriedums nav stājies spēkā, savukārt 2016.gada 7.septembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedums stājās spēkā 2016.gada 7.oktobrī, taču ar 2016.gada 21.novembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses lēmumu /pers. A/ apelācijas sūdzība atstāta bez izskatīšanas, šis lēmums stājās spēkā 2016.gada 6.decembrī, tiesai izskatāmajā lietā saīsinātā sprieduma sagatavošanas

brīdī nebija likumīga pamata piemērot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus.

Tiesa konstatē lietā procesuālos izdevumus un uzskata, ka minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums uzliekams apsūdzētajam /pers. A/ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta pirmās daļas nosacījumiem.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ aizstāvību realizēja zvērināts advokāts Vilis Sruoģis, kuram saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" par sniegto juridisko palīdzību no valsts līdzekļiem izmaksājami 369,87 *euro*.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 524., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā (likuma redakcijā līdz 2015.gada 2.decembrim), un sodīt ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem, bez mantas konfiskācijas.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.^{1}pantā (likuma redakcijā līdz 2015.gada 2.decembrim), un sodīt ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu galīgo sodu /pers. A/ noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, brīvības atņemšanu uz septiņiem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Brīvības atņemšanas soda termiņu /pers. A/ skaitīt no 2016.gada 8.novembra.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim /pers. A/ piemērotos drošības līdzekļus uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts grozīt uz apcietinājumu.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā 369,87 *euro* (trīs simti sešdesmit deviņi *euro* 87 centi) par zvērināta advokāta Viļa Sruoģa sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu /pers. A/ izdevumi par advokāta sniegto juridisko palīdzību labprātīgi jāsamaksā trīsdesmit dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā – saņēmēja NMR90000050138, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV68TREL1060001239300, kvīts par samaksu nekavējoties jānogādā tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.panta ceturto prim daļu tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2016.gada 12.decembrī.

Tiesnese /paraksts/ Ieva Kulagina